

Prenumerata miesięczna:
Bez odnoszenia 4.—zł.
Z odnośnikiem 4:50
Z przes. poczt. 4:50
Z zagranicą. . . . 8.—
20 groszy
Cena numeru:
Adres Redakcji:
ul. Włolopole L. 1.
Telefon Nr. 3542 i 4450.
Adres Administracji:
Ul. Włolopole L. 1.
Telefon Nr. 1572, 3542 i 1198.
Nr. czeku PKO. 400.402.

Drukarnia Literacka w Krakowie.

KRAKÓW

P. T.

Biblioteka Jagiellońska

Egz. obowiązkowy.

wychozi codziennie o godzinie 2 po południu

REFORMA

Ceny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetry:
Zwykłe 15 gr.
Nadesłane 35 „
Po kronice 45 „
Na 1-szej stronie 50 „
Drobne od słowa 7 „
Układ tabelaryczny
o 50% droższy.
Załączniki wedle umowy.
Wyłączne zastępstwo
na zachodnią Europę:
M. DUKES, Następcy
WIENIEN I. — Wollzelle 16.

Wybory francuskie.

Kraków, 19 kwietnia.

W najbliższą niedzielę odbędą się trzecie powojenne wybory do parlamentu francuskiego. Wynik ich ma wielkie znaczenie, ponieważ przesądzi na dalsze pięćdziesiąt lat kierunek zarówno wewnętrznej jak zewnętrznej polityki Trzeciej Republiki. Jest faktem że wszystkich stron potwierdzonym, że społeczeństwo francuskie pragnie głównie trzech rzeczy: zabezpieczenia pokoju, ostatecznego wyjścia z trudności walutowo-finansowych i odzyskania warunków przedwojennej kapitalizacji. O ile wybory parlamentarne odzwierciedlają rzeczywiste nastroje mas, o tyle parlament francuski powinien mieć bardzo silną większość, dążącą do tych trzech celów.

Nie mniej jednak znawcy stosunków bynajmniej nie oczekują wyjścia z tych wyborów jakiejś zwartej i dostatecznie silnej większości. Przeciwnie liczą się z tym, że dwa wielkie obozy — demokratyczny i nacjonalistyczny wejdą do nowego parlamentu prawie w równej sile, tak, że stanie się znowu potrzebna koalicja, oparta na zasadzie konieczności państwowych, która dźwigałaby przyszły rząd.

Ta rozbieżność pomiędzy nastrojami mas a oczekiwanymi wynikami wyborów tłumaczy się odrębną psychologią polityczną Francuzów i wynikającą z niej odmienną naturą i strukturą partii politycznych. Rozumowany katalog tych partij przedstawił plastycznie i wyczerpująco w ostatnim numerze krakowskiego „Przeglądu Współczesnego” najwybitniejszy z bawiących stale w Paryżu polskich publicystów p. Smogorzewski. Partje te odznaczają się trzema rzeczami — mnogością, słabą organizacją i chwiejnością programów. — Z innymi narodami romańskimi a także i niektórymi słowiańskimi mają Francuzi do wspólne w swojej psychologii politycznej, że większą wagę przywiązują do osób przywódców niż do programów. Nazwisko i biografia tego lub innego działacza i mowcy politycznego trafiają im o wiele łatwiej do prze-

konania niż długi szereg artykułów takiej lub innej wiary politycznej.

W rozumieniu klasycznym mają Francuzi właściwie tylko jedną partię socjalistyczną, która pod względem dyscypliny wewnętrznej i zwartej organizacji dorównuje do pewnego stopnia pokrewnej sobie partji niemieckiej lub angielskiej. Ale i ta socjalistyczna partja francuska jest stosunkowo słabą. Liczy bowiem zaledwie 115.000 zorganizowanych i wkładki opłacających członków. Główny zaś swój organ „Populaire” tylko z wielkim trudem utrzymuje ona nad wodą jako konieczność partijno-polityczną, a bynajmniej nie jako samostanowienie przedsiębiorstwa dziennikarskiego.

Inne partje nie mają wogóle zorganizowanych zastępów. Są to raczej firmy już to budzące szacunek starością i tradycją, już to mające olśniewać blaskiem swojej świeżości, za które stoją nieliczne stosunkowo grupy ludzi bezpośrednio zajmujących się polityką i z niej intratę ciążących. Grupy te znajdują się w ciągłym ruchu. Rozpadają się i łączą ze sobą, przechodzą jedna w drugą, przyjmują i odrzucają różne hasła zależnie od widoków i zamiarów swoich przywódców, którzy dążą do udziału we władzy.

Przy takiej naturze partij politycznych rozbięcie jest stanem stałym, jakkolwiek także nigdzie łatwiej jak we Francji nie dochodzą do skutku kartele i różne unje partyjne dla celów aktualnie za najważniejsze i wspólne uznanych. Łatwość ta wynika ze słabości dogmatyki partijnej i z respektu dla poszczególnych indywidualności. Dzięki temu we Francji partje zmieniają się prędko, ludzie polityczni powoli.

Obecne wybory przedstawiają obraz szczególnie wielkiego rozbięcia partijnego. Miarą jego jest niebywała mnogość zgłoszonych kandydatur, których, jak do „Il. Kurjera Codziennego” donosi dzisiaj p. Smogorzewski, zarejestrowano w ostatnim dniu zgłaszania kandydatów 3645 na 612 mandatów. W samym Paryżu na 59 mandatów kandyduje 856 mężów politycznych różnej maści i ka-

libru. Są to cyfry niebywale wysokie, zważywszy, że przy wyborach w r. 1919 stawido w szrankach 2130 kandydatów, przed pięćmi laty zaś 2765.

O dynamice partijno-politycznej we Francji da pojęcie następujące zestawienie wyników wyborów do trzech kolejno parlamentów:

	r. 1914	r. 1919	r. 1924
Komuniści	—	—	26
Socjaliści	101	68	105
Rep. socjal.	21	28	44
Radykali i rad. socj.	170	86	140
Niezawisli radyk.	82	45	42
Umiaark. republik.	118	350	199
Konserwatyści	36	30	—
Bezpartyjni	—	19	28
Razem	528	626	584

Przy poprzednich wyborach kartel lewicowo-demokratyczny, więc od socjalistów do niezawisłych radykałów włącznie pobił blok narodowy, który w r. 1919 w pierwszych powojennych wyborach odniósł bytako świetne zwycięstwo. Kartel lewicowy jednak rozbił się na trudnościach walutowych, ustępując miejsca koalicji o charakterze centrowym, prowadzonej przez niestrudzonego Poincarego.

Ponieważ z jednej strony Poincare odniósł niezaprzeczony sukces w obrocie franka, z drugiej zaś stabilizacja waluty nie jest jeszcze stuprocentowa,

przeto istnieją wszystkie przesłanki na to, aby w nowym parlamencie można było kontynuować tę politykę Poincarego, więc także wprowadzić do niego te stronnictwa i elementy polityczne, które okazały się zdolnymi do utworzenia centrum i trwałego współdziałania.

Wiele faktów z dotychczasowej kampanji wyborczej zapowiada, że tak się rzeczywiście stanie. Na taki wynik wyborów liczy też sam Poincare, który w tym celu nie wahał się adoptować bez zastrzeżeń głównego postulatu demokratycznej lewicy — polityki zdecydowanie pokojowej i wytrwałego dążenia do wyrównania z Niemcami. Mowa Poincarego w Carcassone, którą tu w swoim czasie omówiliśmy obszerniej, była nie czem innym, jak przyjęciem programu ułożonego przed dwoma laty, między Briandem a Stresemannem przy historycznych już pstrągach w Thoiry.

Na ostateczny wynik obecnej kampanji wyborczej potrzeba będzie poczekać aż do następnej niedzieli, ponieważ przy ogromnej mnogości kandydatur i rozbięciu głosów pierwsze wybory w tę niedzielę w wielkiej liczbie okręgów definitywnych wyników z pewnością nie dadzą. Dopiero w następną niedzielę odbędą się wybory ściślejsze, które ostatecznie zadecydują o wyglądzie nowego parlamentu francuskiego.

Przed podjęciem rokowań handlowych z Niemcami.

Postulaty obu stron. — Małe traktaty handlowe.

Berlin, 19 kwietnia (PAT). Jak donosi „Berliner Tageblatt”, na posiedzeniu parlamentu, które odbył się ma we czwartek, dr Hermes złoży sprawozdanie o wyniku rozmów wiedeńskich.

Rokowania handlowe polsko-niemieckie mają być podjęte w Warszawie 20 bm.

Na porządku dziennym rokowań znajdują się kwestje taryfowe oraz sprawa osiedlania w związku z polskiem rozporządzeniem o strefie granicznej.

„Berliner Tageblatt” podkreśla, że lista żądań polskich i niemieckich obejmuje zgodnie z oświadczeniem ministra Zaleskiego kilkaset pozycji, z których na żądania niemieckie przypada 700 decyzji, zaś na żądania polskie około 300. Niemcy jak zaznacza dzien-

nik, już z uwagi na skomplikowany charakter swego eksportu, muszą mieć więcej żądań niż Polska, której interesy eksportowe dotyczą ograniczenia liczbowo produktów nadających się do magazynowania i wywożenia w wielkiej ilości zagranicę. Jeżeli zaś dekret taryfowy nie ma być przedłużony w nieskończoność, lecz już w krótkim czasie doprowadzić do wyników praktycznych, tak jak twierdzi „Berl. Tageblatt”, będzie się musiało zawrzeć małe traktaty handlowe, których stroną dodatnią jest to, że umożliwiają one spokojne prowadzenie dla dalszych negocjacji handlowo-politycznych, stwarzając równocześnie podstawę do modus vivendi między Polską i Niemcami.

JAN WAŚNIEWSKI.

„PRZED ZAGŁADĄ”

(Ciąg dalszy).

I Talczyński rozkrzyżował ramiona, twarz, w górę podniesiona krwią mu nabiegła, a oczy gorzały gorączką obłąkańca, że wyglądał, jak prorok natchniony... Dziwaczny prorok zagłady w zielonym, jesiennym palcie.

— Chodź pan ze mną, — Świetnicki! — Chodź pan ze mną.

— Gdzie?

— Wieścić ludziom prawdę zagłady... A potem żyć. Niech wszyscy wiedzą i niech przyspieszenie żyją. Chodź.

— Co pan chce robić? Co pan chce robić, nieszczęsny?

— Idę ludziom wieścić prawdę. Ot, stąd, z tego balkoniku na dół.

— Profesorze, nie wołno. Postanowiono ludziom nic nie mówić. Właśnie telegramy...

— Ja płwam na te telegramy.

Asystent porwał się z miejsca i chwycił Talczyńskiego mocno za kłapy palta:

— Profesorze, obłęd się pana czepia, a jeśli nietylko pana, ale całe miliony ten obłęd ogarnie?

— Nie, to nie obłęd, a prawda! A zresztą nazwij pan to obłędem... Ale to nic. Niech miliony szaleją i użyją uziębieniem ostatniem.

— Nie wołno. Wszak ludzkość musi żyć... Jak się dowie, to zwarują i co? Pękają więzy i jakiś krwawy ogólny mord?

— A więc jeszcze i teraz chcecie oszuki-

wać? Jakież komunały, więzy, jakiś spokój? Ależ tenaz to sensu niema już, nie.

— Zostań.

— Puść.

Profesor wyrwał się Świetnickiemu, gwałtownym ciosem zwałił go na fotel i wybiegł z pokoju. Szybko przekreślił klucz w drzwiach, szarpnął nim i schował do kieszeni. Spróbował kłanika, czy drzwi nie puszczą.

— Zamknąłem... Zamknąłem fałsz — uśmiechnął się.

Potem zbiegł szybko ze schodów aż na pierwsze piętro, minął kilka pustych pokoi i wypadł na balkon.

Ulica była prawie pusta w tej odległej dzielnicy miasta. Profesor był w cieniu, a po drugiej stronie ulicy w jarkiem słońcu nieco mroźnego, rzeźkiego dnia szło kilku przechodźniów.

Wolno, rozglądając się to tu, to tam, stapał niski, krzepki robotnik, murarz pewno, bo miał zakurzone kamieniste ubranie. Wepchnięta w kieszeń czerwieniła się wypłowiała płama chustka i chwierutała za każdym krokiem. Kilka babin z koszykami sunęło to w tę, to w ową stronę. Jakiś stary, pękaty pułkownik — widać w emeryturze — stapał sztywno drobnym kroczkiem i raz w raz kurczył do siebie lokcie w kieszeń wepchniętych rąk. Nasunięta na same oczy czapka pozwalała widzieć tylko siwe, obfite wiewchy wąsów, zdające się wysterczać tuż z pod daszka. Po tej stronie ulicy, gdzie balkon, w palcie wiewcym, z fokaowym kołnierzem, szybko, z laseczką w ręku kroczył wysoki, prosty, wygolony pan.

— Ludzie, ludzie! — krzyknął donośnie pro-

fesór, aż wszyscy jakby na komendę stanęli i zadarli głowy w górę.

— Patrzcie tam, o tam! — wskazał ręką na niebo. Nie widzicie, bo słońce swemi promieniami dławi jeszcze światło odległej owej gwiazdy, ale to nic. Za tydzień, za kilka dni zapłoną na niebie to ciało. W oczach będzie rosnąć, pęcznić, a światło i ciepło coraz potężniejszymi falami buchające będzie z nieba, aż nas spali i zwęgli. Zginieemy!

Tutaj rozległ się jakiś przeraźliwy gwizd. To jakiś andrusz zwoływał kolegów na hecę. Ramionami rzucał, przydeptywał na miejscu, mrugał filadernie, nerwowo zaczerwienionymi powiekami i coraz tkał palce w usta i gwizdał, gwizdał przeraźliwie. Wnet bramy domów wysypały po kilka, kilkanaście osób, co jęły się kupić pod balkonem. Jakaś tęga, hoża służąca, smąc prosto ze wsi, strzeliła okiem w jedną, w drugą stronę, a potem spuściła andrusów podbiegło do niej. Sypnęły się zanciki. Podchodzili coraz bliżej, rozpychali wzajem, gadali komplementy, rzechołali, a ona stała wzywiająca, a niby skromna, jak samka, wabiąca samców na gody.

— Ludzie, ucieście się. Stamtąd idzie na nas zagłada! — krzyknął znów dojmującym, ostrym głosem Talczyński. — Za kilkanaście dni już koniec wszystkiemu Ludzie! Koniec! Każdy z nas miał przed sobą życie, szmał dni i lat, któreby wypełnił czynem, rozkoszą, miłością, a oto kres. Koniec światła! Spotęgujcie więc swoje życie!

— Co on gada, koniec, co? — pytano w tłumie.

— A to heca, istna heca!... — śmiał się andrus i mrugał oczami i przytupywał.

— Nie heca, nie! Za kilka dni rozkołyszą się wszystkie dzwony i bić będą, tętnić, huścić. Zjawiają się ludzie, co do pokuty was wzywać będą, we włosienice stroić i do ołtarzy ciągnąć. Nie wiercie im, to fałszywi prorocy! Nic was nie uchroni, nic nie zbawi, więc żyjcie! Szalejcie, bierzcie się w uścisku, wsysajcie ustami w usta, szalejcie, bo kres, bo kres, bo kres już nic, nie. Szaleństwo użycia i kres!

Wysoki, wygolony pan ręką w brązowej rękawiczce poprawił kapelusza i jął się rozpychać między tłumem.

— Przepraszam, proszę przepuścić.

Ale ludzie jakos nie puszczali, więc nieco zirytowany, głośniejszym tonem jął upominać.

— Przepraszam. Śpieszno mi. Kto chce głupstw słuchać, proszę, ale mnie proszę puścić.

— Nie głupstwo to — podjął znów Talczyński — nie głupstwo. Ja wam to mówię, astronom wam to mówi. Koniec świata... Zrozumcie.

— E, ja już z dziesięć końców świata pamiętam, a zdrowam — krzyknęła jakaś babina.

— Idź pan lepiej do kina, lub do kabaretu. Tam panu co za to zapłacą — uragliwie rozesał się ktoś z andrusów.

— Ale koniec.

— Czyś pan Bogiem, żebyś wiedział?

— Bóg? Już skonął. Niema Go, bo gdyby był...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wielki kongres niemieckiego przemysłu i handlu.

Znamienne przemówienie min. Stresemanna.

Berlin, 19 kwietnia (PAT). W sali Reichstagu rozpoczął się we środę kongres plenarny niemieckiego przemysłu i handlu.

W imieniu rządu przybyli na kongres ministrowie spraw zagranicznych Stresemann, minister Reichswehry Groener, podsekretarz stanu ministerstwa gospodarki dr Trendelenburg.

Po przemówieniu powitalnym prezesa kongresu von Mendelssohna zabrał głos minister Stresemann, wygłaszając długie przemówienie w którym podkreślił, że czasy obecne nie są bynajmniej normalnym okresem dla Niemiec. Potrzeba będzie całego pokolenia, aby Niemcy mogli zdobyć z powrotem te stosunki, w jakich się znajdowały przed wojną.

Minister Stresemann zwrócił następnie uwagę na fakt, że inne części świata wzmożyły swoje obroty handlowe i produkcję w porównaniu z czasem przedwojennym o 30 do 40 proc. Tymczasem produkcja i obroty handlowe w Europie nie dosięgły jeszcze poziomu przedwojennego.

Przemysł i handel niemiecki uginają się pod naciskiem ciężarów podatkowych. Cała niemiecka polityka podatkowa musi się dostosować do reparacji. Niemcy muszą zdać sobie sprawę z tego, że ze swymi ciężarami reparacyjnymi muszą się liczyć jeszcze na dłuższy okres czasu.

W dalszym ciągu przemówienia minister Stresemann podkreślił, że wszystko co można było szłać w dziedzinie traktatów handlowych zostało przeprowadzone.

Min. Zaleski na audjencji u papieża.

Rzym, 19 kwietnia (PAT). W dniu wczorajszym papież przyjął ministra Zaleskiego na audjencji prywatnej. Rozmowa była bardzo serdeczna i trwała 40 min. Następnie minister Zaleski przedstawił papieżowi swoją małżonkę oraz szefa swego sekretariatu politycznego radcę Szulakowskiego. Ojciec św. podarował p. Zaleskiej różaniec. Po audjencji u papieża minister Zaleski złożył w towarzystwie ambasadora Skrzyńskiego wizytę kardynałowi Gasparriemu.

Konferencje polsko-litewskie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 19 kwietnia (Bs). Dnia 20 bm. w Berlinie odbędzie się posiedzenie przewodniczących komisji wyłonionych podczas rokowań polsko-litewskich w Kownie. Po tej konferencji rozpoczyna się prace komisyjne. Komisja do spraw bezpieczeństwa, której przewodniczącym ze strony polskiej jest p. Hołwko, obradować będzie w Kownie; komisja do ruchu granicznego, której przewodniczącym ze strony polskiej jest p. Tarnowski obradować będzie w Berlinie; w Warszawie zaś obradować będzie komisja do spraw gospodarczych i komunikacyjnych, której przewodniczącym jest ze strony polskiej p. Szulakowski.

Dygnitarz afgański przybył do Warszawy.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 19 kwietnia (Bs). W dniu dzisiejszym przybył do Warszawy o godz. 6.45 rano ekspresem z Bukaresztu poseł Afganistanu w Turcji Dżaj Lani Chan w towarzystwie dragomana poselstwa polskiego w Angorze, p. Burzyńskiego. Na dworcu powitał go p. Przezdziecki.

Stale zmniejszanie się bezrobocia.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 18 kwietnia (J). Liczba bezrobotnych, zarejestrowanych w państwowym urzędzie pośrednictwa pracy na terenie Polski wynosiła w dniu 31 marca 167.676 osób, a wraz ze Śląskiem 211.603. W porównaniu ze stanem z 3 marca, bezrobocie w całym kraju zmniejszyło się o 10.906 osób.

W ciągu marca nie notowano żadnej ważniejszej umowy o zmianie zarobku. Żądania podwyżki plac wysuwano w licznych zawodach i ośrodkach, najliczniej w przemyśle ceramicznym. Lokalne podwyżki nastąpiły w przemyśle ceramicznym we Lwowie o 20-25%, oraz w Poznaniu i Włocławku o 30 procent. W tej galezi produkcji domagają się robotnicy znacznej podwyżki w całym kraju.

Budżet województwa śląskiego uchwalony.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Katowice, 18 kwietnia (H). Na dzisiejszym posiedzeniu sejmiku śląskiego uchwalono w trzecim czytaniu budżet województwa śląskiego na rok 1928/29.

Wybory do żydowskich gmin wyznaniowych.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 18 kwietnia (J). Ministerstwo oświaty rozesłało do województw małopolskich oraz do wojewódów kresowych rekrysty min. Dobruckiego z 5 bm., nakazujący przeprowadzenie wyborów do żydowskich gmin wyznaniowych. Wybory mają się odbyć na podstawie dekretu o gminach, który rozciągnięto rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej na terytorjum całej Rzplitej, z wyjątkiem Śląska.

Na podstawie rekrysty ministerstwa wojewo-

Traktat z Rosją był traktatem wzorowym jeżeli chodzi o kraj, z którym nawiązanie stosunków handlowych uchodziło wogóle za niemożliwe. Przemysł niemiecki znajduje się pozatem w trudnej sytuacji, jeżeli chodzi o eksport do Ameryki, ponieważ Ameryka w czasie wojny stworzyła sobie cały szereg innych galezi przemysłu.

Minister Stresemann zwrócił się dalej katgorycznie przeciwko teorii samowystarczalności gospodarczej Niemiec i wysunął żądanie pod adresem innych mocarstw, aby zlikwidowały zbyt wysoki poziom cel ochronnych. — Niemcy bowiem wtedy tylko będą mogły spłacać reparacje, gdy będą eksportować. Stresemann oświadczył, że rozumie całkowicie ciężkie położenie rolnictwa niemieckiego, jednak przy zawieraniu traktatów handlowych Niemcy muszą żądać od rolnictwa, aby okazało następliwść. Rolnictwo musi okazać zrozumienie dla faktu, że Niemcy są dziś bardziej niż przed wojną zmuszone do eksportowania, jeżeli chcą, aby po przegranej wojnie utrwaliły swoje istnienie jako narodu i jako jednostki gospodarczej.

Minister z kolei oświadczył, że obecnie przeprowadzane są prace przygotowawcze nad nowym uregulowaniem wielkich zagadnień reparacyjnych Niemiec. Decyzji w tej sprawie spodziewać się można w najbliższej jesieni, przy rozwiązaniu zaś i zdecydowaniu tej sprawy poważną rolę będą musiały odegrać kółka gospodarcze Niemiec, reprezentowane na kongresie.

wie w niektórych wielkich gminach wydały pole nie przeprowadzenia wyborów. Nastąpiło to w Wilnie, Białymstoku, Krakowie, Lwowie i innych. Ministerstwo poleciło, aby wybory odbyły się w czerwcu.

Praca Bloku Współpracy z Rządem na Wileńszczyźnie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 19 kwietnia (Bs). W Nowogródku odbyło się pod przewodnictwem sen. Kamienieckiego ezbranie wojewódzkie kół posłów i senatorów, należących do jednki. Ze względu na wspólność wielu spraw z województwem wileńskim postanowiono co dwa tygodnie odbywać wspólne posiedzenia z posłami i senatorami z województwa wileńskiego pod przewodnictwem sen. Piłsudskiego w Wilnie.

Prez. Sahn o zewnętrznym i gospodarczym położeniu Gdańska.

Gdańsk, 18 kwietnia (Ch). Prezydent senatu Sahn złożył dzisiaj w sejmie gdańskim dłuższe wyjaśnienia o zewnętrznym i gospodarczym położeniu wolnego miasta Gdańska. Sahn zaznaczył konieczność wzmocnienia stosunków nie tylko z Polską, lecz także i z innymi państwami, a przede wszystkim z Niemcami. Prezydent senatu wyraził przytem nadzieję, że Polska nie będzie czyniła trudności dążeniom senatu gdańskiego w sprawach rozwoju gospodarczego. Na pierwszym miejscu słu rozszerzenie portu gdańskiego. W tej sprawie będzie przedłożony w najbliższym czasie nowy obszerny program. Na lotnisko i port dla hydroplanów wydano przeszło 80 tysięcy marek. W ubiegłym roku przybyło do Gdańska 86 tysięcy cudzoziemców. Konieczna jest nieprzerwana dzienne i nocna komunikacja Gdańska z zachodem. Mimo spadku liczby bezrobotnych położenie gospodarcze Gdańska jest jeszcze wciąż poważne. Niestety, włączenie Gdańska do polskiego obszaru celnego nie zostało osiągnięte. O położeniu finansowym Sahn oświadczył, że budżet wolnego miasta Gdańska został zamknięty sumą prawie 100 milionów marek.

Masowe aresztowania wśród robotników żydowskich na Litwie.

Kowno, 19 kwietnia (PAT). Żydowska Ag. Tel. donosi, że policja litewska dokonała w ostatnich dniach masowych aresztowań wśród robotników żydowskich. W Kownie aresztowano 15 robotników żydowskich pod zarzutem należenia do organizacji komunistycznej. Żyd. Ag. Tel. zapewnia, że wśród aresztowanych jest wielu takich, którzy znani są jako niekomuniści.

Burzliwe sceny w sejmie węgierskim

(Telegram własny „N. Reformy“).

Budapeszt, 19 kwietnia. W parlamencie węgierskim doszło wczoraj popołudniu do burzliwych scen. Na posiedzeniu parlamentu w łozach zjawili się bawiący w Budapeszcie parlamentarzyści włoscy. Kiedy posłowie nacjonalistyczni na cześć obecnych gości zaczęli wznosić okrzyki „Niech żyje Mussolini“ i t. p., socjaliści poczęli wołać „Precz z mordercami Matheottiego. Precz z dyktatorem Mussolinim“. Powstała ogromna wrzawa, albowiem posłowie z prawicy usiłowali przekrzyknąć socjalistów. Przewodniczący napróżno usiłowal przywrócić spokój. Dopiero po upływie pół godziny sala się nieco uspokoiła, poczem jeden z posłów prawicowych wygłosił mowę powitalną na cześć gości włoskich. Halas trwał jednak do końca posiedzenia.

Przyjaźń polsko-węgierska.

Budapeszt, 19 kwietnia (PAT-Radjo). We wczorajszym przemówieniu, wygłoszonym na posiedzeniu Izby posłów, minister spraw za-

Wznowienie prac komisji budżetowej.

Obradowano nad budżetem Sejmu i Senatu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 19 kwietnia. Po przerwie świątecznej komisja budżetowa Sejmu rozpoczęła dziś dalsze obrady nad preliminarzem budżetu. Wobec lekkiej niedyspozycji Marszałka Piłsudskiego, budżet M. S. Wojsk znajdzie się na porządku dziennym dopiero w piątek przyszłego tygodnia.

Nabomiast na dzisiejszym posiedzeniu przy-stapiono do obrad nad budżetem Sejmu i Senatu.

Referował poseł Wyrzykowski (Wyzwolenie), który zaznaczył, że według przedłożenia rządowego budżet wycząjny Sejmu i Senatu wynosi w wydatkach 8,826,764 zł. Według propozycji referenta wydatki te należałyby zwiększyć o globalną sumę 472,572 zł, nie wliczając w to zwiększenia diet poselskich. — Zwiększenie jest spowodowane wielką rozbudową gmachu sejmowego i hotelu poselskiego, co pociągnęło za sobą konieczność uruchomienia wszystkich etatów urzędniczych do liczby 40

z liczby 34, wreszcie przyjęcie szeregu woźnych i funkcjonariuszy, zwiększenia kosztów oświetlenia i opalu, dalsze kredyty na zakup książek do biblioteki sejmowej, oraz zwiększenia kosztów druków sejmowych.

Zaznaczyć jednak trzeba, że efektywne zwiększenie wydatków sprowadza się do kwoty 252,000 zł, wobec przewidzianych przez referenta większych wpływów z hotelu poselskiego i mieszkań w gmachu Sejmu, co wyniesie 220,000 zł.

Referent zaznacza, że budżet Sejmu, o ile wnioski jego zostaną przyjęte, zwiększy się w stosunku do budżetu na r. 1925-26 zaledwo o 14 proc., podczas gdy ogólne wydatki przewidziane w budżecie zwiększyłyby się o blisko 50 proc. W budżecie nadzwyczajnym Sejmu i Senatu proponuje referent zwyczaję 920,000 zł. sumy przeznaczonej na budowę sali Senatu ze starej sali sejmowej.

Ponowne trzęsienie ziemi w Bułgarii.

(Telegram iskrowy „N. Reformy“).

Wiedeń, 19 kwietnia. Bułgaria została wczoraj ponownie nawiedzona silnym trzęsieniem ziemi. Trzęsienie to, które odczuto również w Jugosławii i Rumunii, szalało najsilniej w Filipopolu, aż do rzeki Maricy. W Sofji przerażona ludność opuszczała domy.

Również z Bukaresztu donoszą o uszkodzeniu kilku domów przez trzęsienie ziemi. Trzęsienie to było podobno silniejsze, aniżeli w ubiegłą sobotę.

Budapeszt, 19 kwietnia (PAT-Radjo). Tutajsza stacja sejsmograficzna zanotowała wczoraj o godz. 20 min. 24.37 silne trzęsienie ziemi, którego ośrodek znajdował się prawdopodobnie w odległości około 800 km., przypuszczalnie w tej samej miejscowości, którą nawiedziło trzęsienie ziemi w zeszłą sobotę.

Wstrząsy były tak gwałtowne że aparat sejsmograficzny został uszkodzony. W niektórych miejscowościach w Budapeszcie odczuto także trzęsienie ziemi.

Bukareszt, 19 kwietnia (PAT-Radjo). Wczoraj o godz. 21 min. 25 odczuto tu trzęsienie ziemi. Ośrodek jego znajdował się na południe od Bukaresztu, prawdopodobnie w tej samej miejscowości, co w czasie poprzedniego trzęsienia.

granicznych oświadczył na temat stosunków pomiędzy Węgrami i Polską co następuje:

Stosunki przyjaźni między Węgrami i Polską rozwijają się pomyślnie, do czego przyczyniają się ożywione i serdeczne stosunki pomiędzy społecznymi organizacjami w Polsce i na Węgrzech.

Pragnę wierzyc, że przewidziane na początek maja rokowania w sprawie zawarcia polsko-węgierskiego traktatu gospodarczego, doprowadzą ze swej strony do zacieśnienia ekonomicznych stosunków pomiędzy Polską i Węgrami.

Rokowania handlowe między Niemcami a Litwą.

Berlin, 19 kwietnia (PAT). Delegacja litewska do rokowań gospodarczych z Niemcami przybyła dziś do Berlina. Rokowania rozpoczną się jednakże jutro.

Ze strony niemieckiej mają wziąć udział w tych rokowaniach dotychczasowi referenci p. Schack i Eisenlohn.

„Germania“ donosi z Kowna, że prawdopodobny program rokowań niemiecko-litewskich obejmować będzie sprawę zawarcia i podpisania traktatu handlowego niemiecko-litewskiego, sprawę zawarcia konwencji konsularnej, sprawę zawarcia umowy o ochronie prawnej.

Jednocześnie „Germania“ donosi z Moskwy, że w kołach politycznych sowieckich z zainteresowaniem wyczekują rokowań polsko-litewskich dotyczących Kłajpedy. Decyzja w sprawie Kłajpedy ma zdaniem kół sowieckich dotyczyć bezpośrednio interesów Sowietów. Ze strony sowieckiej podkreślają, że zdaniem Rosji port Kłajpedy powinien być oddany na usługi wszystkich państw sąsiadujących z Litwą w równych częściach i na równych prawach.

Zmniejszenie się eksportu niemieckiego do Litwy, uważane jest przez kółka sowieckie za objaw niebezpieczeństwa, jakie stanowi Polska dla handlu niemiecko-litewskiego.

Gilbert Parker niezadowolony z gospodarki Niemiec.

Paryż, 19 kwietnia (PAT-Radjo). „Le Journal“ donosi z Berlina, że raport kwartalny agenta reparacyjnego Parkera Gilberta, zawierając ma podobno szereg nowych zarzutów, dotyczących administracji finansowej Rzeszy.

Alfred Smith na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

(Telegram iskrowy „N. Reformy“).

Nowy Jork, 19 kwietnia. Partja demokratyczna stanu nowojorskiego uchwaliła zaproponować konwentowi demokratycznemu po-

Sofja, 19 kwietnia (PAT-Radjo). W rejonie Filipopola miało miejsce gwałtowne trzęsienie ziemi. Straty są podobno bardzo znaczne.

Katastrofalne skutki trzęsienia ziemi.

(Telegram iskrowy „N. Reformy“).

Sofja, 19 kwietnia. Jak dotychczas ustalono, ośrodek wczorajszego trzęsienia ziemi znajdował się w miastach Filipopol i Haskovo. Wszystkie przewody telefoniczne i telegraficzne zostały zerwane. W Filipopolu jest olbrzymia ilość domów zupełnie zniszczonych. Również elektrownia została zniszczona, tak, że miasto pozbawione jest prądu i światła. W kilku miejscach wybuchły pożary spowodowane krótkim spięciem. Magazyn wojskowy spalił się doszczętnie. W kasynie oficerskiej jest wielka ilość ofiar w zabitych i rannych.

Miasto Haskovo położone na południe od Filipopola, poniosło również wielkie straty.

W Filipopolu odczuwają w dalszym ciągu lżejsze wstrząsy podziemne.

Szkody materialne, wyrządzone trzęsieniem ziemi w ub. sobotę, obliczają na jeden miliard lewów.

stawienie kandydatury gubernatora Alfredda Smitha na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

Pożar miasta.

(Telegram iskrowy „N. Reformy“).

Tokio, 19 kwietnia. Spaliła się część miasta Hirosaki. Ofiarą ognia padła duża ilość gmachów publicznych.

Teror sowiecki.

„Rul“, donosi, iż sowiecki sąd wojskowy w Sewastopolu skazał na karę śmierci ośmiu uczestników przeciw-sowieckiego ruchu powstańczego na Krymie, mianowicie: pułkownika sztabu jeneralnego b. armji rosyjskiej Bogociego, kapitanów: Czystjakowa, Plujewa i Gausowa, por. Tuganowa i ppor. Mirskiego, Własowa i Nawrockiego. 47 powstańców skazano na dożywotnie więzienie, 14 uniewinniono. Wyroki śmierci wykonano. Tensam sąd skazał na karę śmierci kapitana Suchomskiego oraz 14 kozaków, którzy brali pod dowództwem Suchomskiego udział w przeciw-sowieckim ruchu powstańczym na Kubaniu w roku 1926. Sowiecki sąd wojskowy w Turkiestanie wydał kilkanaście wyroków śmierci w sprawach turkiestańskich powstańców przeciw-sowieckich. W Samarkandzie rozstrzelano plk. Gusakowa i 9 oficerów. W Połtawie aresztowano wybitnego działacza ukraińskiego Grzegorza Kubara, który w r. 1926 brał udział w tajnym zjeździe ukraińskim w Wiedniu. Wraz z Kubarem aresztowano niejakich Czubko i Lewickiego. Aresztowania te przyczyniły się do wykrycia rozgąteżonej przeciw-sowieckiej organizacji ukraińskiej. Specjalna komisja G. P. U. pod przewodnictwem czekisty Kutko, dokonała na Ukrainie przeszło 200 aresztowań. Wśród aresztowanych znajdują się wojskowi sowieccy.

Dział giełdowy.

Wiedeń, 19 kwietnia. Wiadomości z giełd zagranicznych wpłynęły na rynek wiedeński, który miał przebieg bardzo spokojny. Liczne papiery, w tem Karpaty i Poldi, zniechęciły się, inne, jak Alpijny i węgierskie, zniżkowały. Ruch był jednak bardzo niewielki.

Siersza Górnicza 10.3, Portland 64, Karpaty 29, Galicja 67, Schodnica 8.5, Nafta 27, Alpijny 41, Gal. Bank Hipoteczny 76, Fanto 6.5, Zjelemiewski 16.2.

Zurych, 19 kwietnia. (PAT) Paryż 20.12¹/₂, Londyn 25.32³/₄, Nowy Jork 5.18.65, Belgja 72.45, Włochy 27.37, Hiszpania 86.25, Holandia 209.30, Berlin 124, Wiedeń 78, Sztokholm 139.30, Oslo 138.85, Kopenhaga 139.17¹/₂, Sofja 3.73.15, Praga 15.37, Warszawa 58.13.

